

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34946

гр. София, 04.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разглежда докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20231110139379 по описа за 2023 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 04.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разглежда докладваното от съдия Васил Александров гр. д. № 39379/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от А. Т. Т. срещу „Адоре енергийни системи България“ ЕООД, като се твърди, че на 10.03.2023 г. била постигната устна уговорка между страните, за да ищеца да започне работа при ответника. Поддържа, че на 13.03.2023 г. му бил изпратен имейл с трудовия договор, като бил постъпил на работа на 13.03.2023 г., а мястото на работа било в Кралство Нидерландия, съответно основното месечно трудово възнаграждение било в размер на 3421,03 лева – за длъжността „монтажник, електрооборудване“. Навежда доводи, че ответника следвало да осигури необходимите социално-битови условия за пребиваване и извършване на работата. Излага съображения, че е заминал за Нидерландия, където е извършвана работа, като били изпращани на различни обекти. Сочи, че в последствие били преместени в други квартири – при по-лоши условия, като работодателят и прекият ръководител не били направили нищо. Твърди, че била издадена Заповед за дисциплинарно уволнение № 6/05.06.2023 г., с която трудовото правоотношение било прекратено. Поддържа, че заповедта за уволнение била незаконосъобразна, тъй като трудовият договор бил недействителен, което аргументира подробно във връзка с разпоредбите на чл. 66, ал. 1, т. 1, т. 7 КТ. Инвокира и доводи, че трудов договор между страните изобщо не е бил подписан, като липсвали и други документи, които да удостоверят, че е започнал работа. Развива съображения, че също така не били законосъобразни съображенията в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание – за неявяване на работа в три последователни дни, тъй като 13.04.2023 г. и 14.04.2023 г. били почивни дни. Прави възражение, че дисциплинарното наказание е наложено след срока по чл. 194 КТ. Сочи, че наличие на дискриминационно поведение, като се обосновава и че не е

спазена нормата на чл. 193 КТ. Прави доказателствени искания за приемането на писмени доказателствени средства, както и ответника да бъде задължен да предостави информация каква е минималната работна заплата в Нидерландия за заеманата от ищеца длъжност, както и за допускане събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетел при режим на довежда за установяване на обстоятелствата твърдени в исковата молба. Иска да бъде признато за установено по отношение на ответника, че трудовият договор е недействителен, както и отмяна на незаконното уволнение. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват изцяло. Сочи, че ищецът бил признал, че бил налице договор, въпреки, че писмен такъв не бил подписан, но това обстоятелство се дължало не на поведението на работодателя, а на поведението на ищеца. Твърди, че никой не може да черпи правата от собственото си недобросъвестно поведение, като ищецът не бил упражнил правото си да подпише трудовия договор и да предостави екземпляр на работодателя, като излага съображения във връзка с добросъвестността във връзка с правилото на чл. 75 КТ. Навежда доводи, че е заплащано трудово възнаграждение на ищеца, поради което ако липсвал трудов договор, то следвало да не се приемат и извършените плащания, респ. последните да бъдат върнати. Аргументира, че с оглед изложеното и от двете страни не била спазена формата на трудовия договор, поради което същият не съществувал, но неподписването на последния било по вина на ищеца, поради което последният няма правен интерес от претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Твърди, че не са налице оплаквания от условията на труд при работодателя, а освен това била спазена разпоредбата на чл. 193 КТ. Поддържа, че са неоснователни твърденията на ищеца за наличието на почивни дни, тъй като работата била изпълнявана в Нидерландия, където имали различно обявени неработни дни, които сочи. Инвокира довод, че дисциплинарното наказание е наложено в срока по чл. 194 КТ. Прави доказателствени искания за приемането на писмени доказателствени средства, както и за допускане събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане за установяване на обстоятелства свързани с това, че ищецът умишлено не е искал и е отказал да подпише трудовия договор и мотивите за това. Иска отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е бил в сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени отрицателен установителен иск и конститутивен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 КТ, във вр. чл. 74, ал. 1 КТ, във вр. чл. 26 ЗЗД и чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

Настоящото производство не е бързо, тъй като при предявяването на исковете е била налице хипотеза на обективно съединяване на искове, които се разглеждат по реда на „бързото производство“ – чл. 310 и сл. ГПК, и такива разглеждани по общия ред. При това положение по аргумент от чл. 310, ал. 3 ГПК, настоящото производство се разглежда по общия ред, а не по реда на глава XXV на ГПК „Бързо производство“.

По предявения отрицателен установителен иск с оглед правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, ответника носи доказателствената тежест (т.е. има процесуалното задължение) да установи обстоятелства от които извежда, че оспореният трудовия договор съответства на императивните правила на закона, а ищеца следва да докаже пълно и главно фактите от който извежда наличието на основанията за нищожност – противоречие на закона.

Тежестта на доказване, тоест задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът по настоящото дело, който по силата на § 1, т. 1 КТ е работодател на ищец. А законността на дисциплинарното наказания „дисциплинарно уволнение“ се обуславя от проявлението на обстоятелствата, предвидени чл. 195 КТ, във вр. чл. 194, ал. 1 КТ, във вр. чл. 193, ал. 1 КТ и чл. 192 КТ. След установяването факта на нарушението на трудовата дисциплина, нарушителя, времето и мястото на извършване на

противоправното неизпълнение на трудовите задължения, работодателят е длъжен да субсумира тези обстоятелства под диспозицията на правната норма, регламентирана в чл. 195 КТ, във вр. чл. 186 и чл. 187 КТ, вследствие на което може да упражни своето потестативно субективно право да наложи дисциплинарно наказание на виновния работник или служител. В случая работодателят следва да установи, че страните са се намирали в трудово правоотношение, както и че е установил, че работникът или служителят не се е явил на работа в два последователни дни, съответно, че са спазени изискванията на чл. 193-195 КТ, като по отношение възражението за давност работодателят следва да установи, че наказанието е наложено в срока предвиден в закона, съответно, че срокът е бил спиран или прекъсван, а ищеца следва да установи изтеклия период от време предвиден в закона.

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства, тъй като са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор предмет на делото.

Неоснователно е доказателственото искане на ищеца да бъде задължен ответника да бъде задължен да предостави информация каква е минималната работна заплата в Нидерландия за заеманата от ищеца длъжност. Нито е ясно дали се касае за искане по чл. 190 ГПК, респ. чл. 183 ГПК, нито може да се направи извод, че ответника разполага изобщо с подобна информация в писмени доказателствени средства по смисъла на ГПК, поради което не може изобщо да се направи извод дали искането е процесуално допустимо, още по-малко дали е относимо и необходими. Но във варианта просто да се задължи страна да предостави информация – независимо каква искането е процесуално недопустимо, поради което същото следва да бъде оставено без уважение – във всички хипотези.

По отношение на доказателственото искане на ищеца за допускането на гласни доказателствени средства, съдът намира, че искането е нередовно, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 156, ал. 1 ГПК, поради което на страната следва да се предостави възможност да уточни искането си.

Съдът счита, че по отношение на доказателственото искане на ответника за допускане събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на двама свидетели, следва да се произнесе в о. с. з., след уточнение на ищеца на собственото му доказателствено искане, както и на становището на страните, а така също и на отделянето на спорното от безспорното – арг. чл. 143 ГПК.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **02.11.2023 г. от 09:30 ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, а на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба с приложенията на ответника, като съдът им указва **най-късно** до първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

ДОПУСКА на основание чл. 146, ал. 4 ГПК всички приложения към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца, ответника да бъде задължен да предостави информация каква е минималната работна заплата в Нидерландия за заеманата от ищеца длъжност.

УКАЗВА и ДАВА възможност на ищеца **в едноседмичен срок** от съобщението, с писмена молба – с препис за ответника, да конкретизира доказателственото си искане за допускане събирането на гласни доказателствени средства – в съответствие с чл. 156, ал. 1 ГПК, като посочи обстоятелствата за които иска събирането на гласни доказателствени средства.

УКАЗВА на страната, че при неизпълнение, съдът ще се произнесе по искането съобразно наличните по делото данни.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ИЗЯСНЯВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____